

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.773 van 13 december 2001
in de zaak A. 113.676/IX-3137.**

In zake :

René VANLEEuw,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. FLAMEND,
kantoor houdende te MEISE,
Vilvoordsesteenweg 101

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
de Federale politie Algemeen commando DGP/DPS,
gevestigd te BRUSSEL,
Fritz Toussaintstraat 47.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat René VANLEEuw op 4 december 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 6 november 2001 van de minister van Binnenlandse Zaken waarbij hij bij ordemaatregel voor de duur van vier maanden voorlopig geschorst wordt met inhouding van 25% van zijn wedde;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 december 2001;

Gehoord het verslag van staatsaad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaat C. FLAMEND, die verschijnt voor verzoeker, en van adviseur E. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker wordt verdacht van de schending van zijn beroepsgeheim doordat hij een op 9 maart 2001 door de politie geplande controle bij een onderneming te Ravels vooraf medegedeeld zou hebben aan de afgevaardigde-bestuurder van de onderneming. Hij is inmiddels door de procureur des Konings gedagvaard om dienaangaande op 16 januari 2002 voor de correctionele rechtbank te Turnhout te verschijnen.

1.2. Uit de aan de Raad van State overgelegde stukken kan afgeleid worden dat de procureur des Konings te Turnhout, ingaande op een vraag van 27 juni 2001, op 2 juli 2001 de gerechtelijk directeur van de Federale Politie te Turnhout in het bezit gesteld heeft van een afschrift "van de stukken inzake het strafdossier met notitienummer TU.52.49.100427/01 lastens de heer VANLEEuw René". In de brief van 2 juli 2001 wordt ook medegedeeld dat de procureur des Konings "voornemens (was) betrokkene te dagvaarden voor de correctionele rechtbank wegens schending van het beroepsgeheim".

De stukken, vermeld in het schrijven van 2 juli 2001, worden door de verwerende partij niet bij het dossier gevoegd.

1.3. In een interne nota van 13 juli 2001 -waarin melding wordt gemaakt van een "bijlage : gerechtelijk dossier", die evenmin bij het dossier is gevoegd- geeft de gerechtelijk directeur een overzicht van de feiten. In een rubriek "beschouwingen" wijst hij er op dat de aanwezigheid van verzoeker in de GDA Turnhout voor constante spanning in de eenheid zorgt, dat iedereen op de hoogte is van de feiten, dat een aantal leden van de GDA niet meer met hem wil werken, dat hij niet meer betrokken wordt bij "planning en uitvoering van gerechtelijke acties" en dat "hetzelfde probleem zich stelt bij de magistratuur". De gerechtelijk directeur formuleert het volgende voorstel : "Gelet op bovenstaande beschouwingen, gekoppeld aan de aanwijzingen vervat in het gerechtelijk dossier, verzoek ik de toepassing van artikel 59 en volgende van de wet van 13 mei 1999 (...) te willen overwegen, gezien de aanwezigheid van (verzoeker) in de eenheid onverenigbaar is

met het belang van de dienst. Ik stel een voorlopige schorsing voor met inhouding van wedde ten belope van 25% van de brutowedde."

1.4. Verzoeker neemt op 21 augustus 2001 kennis van een 20 augustus 2001 gedagtekend voorstel tot voorlopige schorsing voor de duur van vier maand met inhouding van 25% van de wedde, geformuleerd door de directeur-generaal van de Algemene Directie Gerechtelijke Politie. Dat voorstel bevat een uiteenzetting van de feiten en een aantal "beschouwingen" ten bewijze van de onverenigbaarheid van de aanwezigheid van verzoeker met het dienstbelang.

1.5. Verzoeker stelt een verweerschrift op. Hij wijst er op dat hij geen inzage of afschrift heeft gekregen van het strafdossier waarop volgens hem het voorstel tot voorlopige schorsing gesteund is en verweert zich dan ten aanzien van het hem voorgelegde voorstel.

De directeur-generaal geeft op 28 augustus 2001 een repliek op het verweer van verzoeker en hij besluit zijn voorstel te handhaven.

1.6.1. Op 7 september 2001 wordt verzoeker gehoord door de directeur-generaal van het personeel van de Federale politie. Van dat verhoor wordt proces-verbaal opgemaakt.

1.6.2. Op 1 oktober 2001 adviseert de directeur-generaal van het personeel aan de minister van Binnenlandse Zaken dat hij akkoord is met het voorstel van de directeur-generaal van de Algemene Directie Gerechtelijke politie om aan verzoeker een voorlopige schorsing op te leggen en om, bovendien, 25% van zijn wedde in te houden. Als redengeving vermeldt hij : "Ik ben van oordeel dat, gelet op de ernst en de aard van de feiten en gelet op de onverenigbaarheid van deze feiten, indien bewezen, met de hoedanigheid van politieambtenaar, de verdere aanwezigheid van (verzoeker) bij de federale politie onverenigbaar is met het belang van de dienst".

1.7. Met een schrijven van 9 oktober 2001 zendt de Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen aan de Directeur-Generaal van het Personeel van de Federale Politie een verslag van 1 oktober 2001 van de procureur des Konings te Turnhout "voor verder gevolg op tuchtgebied". Het verslag geeft een uiteenzetting van de feiten, verwijst naar de blijvende ontkenning van de feiten door verzoeker en besluit dat de "ernstige" feiten die "daarenboven getuigen van een

totale miskenning van de meeste elementaire beroepsplichten" reden kunnen zijn om een voorlopige schorsing uit te spreken.

Uit geen gegeven blijkt dat dit verslag, dat op 22 oktober 2001 door de federale politie ontvangen blijkt te zijn, bij het dossier betreffende de voorlopige schorsing van verzoeker gevoegd is of dat verzoeker er kennis heeft kunnen van nemen.

1.8. Op 6 november 2001 besluit de minister van Binnenlandse Zaken, na ontvangst van het 24 oktober 2001 verleende "eensluidend" advies van de minister van Justitie, en met verwijzing naar de hem door de directeurs-generaal gedane voorstellen, dat ook hij van oordeel is dat "de aanwezigheid van hoofdinspecteur VANLEEUEW bij de federale politie onverenigbaar is met het belang van de dienst" en dat hij zich bijgevolg aansluit bij het sub 1.6.2. vermelde voorstel.

Van die beslissing wordt thans de schorsing van de tenuitvoerlegging gevorderd. Zij is aan verzoeker ter kennis gebracht op 23 november 2001 met de mededeling dat de voorlopige schorsing ingang heeft vanaf 6 november 2001;

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is doordat een schorsing volgens de gewone procedure het inmiddels ondergane nadeel niet meer zal kunnen herstellen;

3.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker verwijst naar zware morele schade "gezien de context van ernstige verwijten betreffende zijn integriteit" en, meer nog, doordat de verwerende partij zich beroept op "sluitende bewijzen" betreffende het inlichten van de ondernemings-leider over de op handen zijnde huiszoeking en doordat het volgens haar ook vast staat dat hij de feiten met opzet gepleegd heeft; dat hij betoogt dat "de bestreden beslissing tot gevolg (zal) hebben dat de collega's en oversten van verzoeker van mening zullen zijn dat (hij) daadwerkelijk de feiten heeft gepleegd die hem ten laste worden gelegd hetgeen zijn eerbaarheid en reputatie onherstelbare schade zou toebrengen";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betwist omdat het geen ongewone zaak is dat een ambtenaar tegen wie een straf- of een tuchtonderzoek loopt tijdelijk uit de dienst wordt verwijderd, omdat het vernietigingsarrest het nadeel volledig zal herstellen en omdat een voorlopige schorsing geen tuchtstraf is die een schuldige tekortkoming bestraft;

3.3. Overwegende dat de bestreden maatregel betrekking heeft op de voorlopige schorsing van verzoeker in het kader van een tegen hem ingesteld strafrechtelijk onderzoek; dat dergelijke beslissing van beperkte duur is en een bewarend karakter heeft; dat, aangezien er geen uitspraak wordt gedaan over de schuld van de betrokkene maar de schorsing uitsluitend gericht is op de goede werking van de dienst, de beslissing ook geen tuchtrechtelijk karakter heeft; dat, in beginsel, een preventieve schorsing derhalve, in beginsel, bij de ambtenaar die er het voorwerp van is, geen nadeel doet ontstaan dat niet naar behoren hersteld kan worden hetzij door een vernietigingsarrest, hetzij ingevolge de toepassing van artikel 65 van de wet van 13 mei 1999; dat, uitzonderlijk, dergelijk nadeel wel aanvaard kan worden voor zover de betrokkene concrete gegevens aanbrengt die toelaten in zijn geval van die algemene regel af te wijken;

Overwegende dat verzoeker benadrukt dat de verwerende partij de feiten, die zijn integriteit betreffen, als vaststaand en afdoende bewezen beschouwt en dat daardoor zijn eerbaarheid en reputatie in diskrediet wordt gebracht bij zijn collega's en zijn oversten; dat evenwel buiten betwisting staat dat verzoeker reeds daadwerkelijk gedagvaard is om voor de strafrechter te verschijnen, waaruit volgt dat alvast ook de procureur des Konings van oordeel is dat er voldoende aanwijzingen bestaan dat verzoeker een misdrijf heeft gepleegd dat vragen oproept bij zijn integriteit als politieambtenaar; dat, rekening houdend met dat gegeven, de zelfbewuste opstelling van de verwerende partij dat er "sluitende bewijzen" bestaan van het plegen van een misdrijf -stellingname die de beoordelingsbevoegdheid van de strafrechter niet vermindert en die de verwerende partij ook niet toelaat om in het kader van de navolgende tuchtzaak met groter gemak de schuldvraag te beantwoorden- niet gezien kan worden als een bijzonder gegeven dat het nadeel, dat verzoeker van het bestreden besluit ondergaat, dermate wijzigd dat het een schorsing van tenuitvoerlegging van het bestreden besluit rechtvaardigt; dat derhalve niet voldaan is aan een van de grondvoorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien december 2000 en een, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.